

ચીનનો મેડોગ બંધ ભારત માટે નવી ચિંતા ઉભી કરી રહ્યો છે

ભારત માટે નવી નવી મુશ્કેલીઓ ઉભી કરવી એ રીન માટે કોઈ નવી વાત નથી. તેણે કેટલાક સમય પહેલા ભારતની સરહદ નજીક એક વિશાળ બંધ બાંધવાનું કામ શરૂ કર્યું છે. આ બંધ ભારત માટે શરૂઆતથી ચિંતાનું કારણ બન્યો છે કારણ કે ભારતને ચિંતા છે કે વધારે શત્રુતા પ્રવર્તતી હોય તેવા સંજોગોમાં રીન આ બંધનો ઉપયોગ ભારત વિરુદ્ધ કરી શકે છે કારણ કે રીનના તિબેટના પ્રદેશમાંથી બ્રહ્મપુત્રા નદી ભારતીય પ્રદેશમાં થઈને વહે છે અને રીન બંધમાંથી વધુ પડતું પાણી છોડે તો ભારતીય વિસ્તારોમાં પૂર આવી શકે છે. હવે આ બંધ એક નવી ચિંતા ભારત માટે ઉભી કરી છે. રીનના સરકારી ભૂસ્તરશાસ્ત્રીય સર્વેક્ષણ સાથે આગેવાને ભૂસ્તરશાસ્ત્રીઓએ એક અભ્યાસમાં જાણવા મળ્યું

છે કે, તિબેટમાં બ્રહ્મપુત્ર નદી પર નિર્માણાધીન 'મેડોગ હાઇડ્રોપાવર સ્ટેશન' એક સક્રિય ફોટ લાઇન પર આવેલું છે. આનાથી વિશ્વના આ સૌથી મોટા હાઇડ્રોપાવર પ્રોજેક્ટની માળખાકીય સુરક્ષાને લઇને નવી ચિંતાઓ ઊભી થઇ છે. આ ડેમ અરુણાચલ પ્રદેશ સાથેની ભારતની સરહદથી માત્ર 50 કિમી દૂર છે. અને ભૂકંપના સંજોગોમાં જો બંધને મોટું નુકસાન થાય તો ભારતીય સરકારમાં પણ કંઈપણતિકાઓ સર્જાઈ શકે છે.

મેડોગ કાઉન્ટીમાં બની રહેલો આ ડેમ થોડા સમય પહેલા ત્યાંસે પણ ચર્યામાં આવ્યો હતો જ્યાંસે એવો વિવાદ શરૂ થયો કે શું ચીન ભારતમાં વહેતી બ્રહ્મપુત્રા નદીના પ્રવાહને નિયંત્રિત કરી શકે છે. આ વિવાદ ભારતે પાકિસ્તાન સાથેની 'સિંધુ જળ

સંધિ' સ્થગિત કર્યા બાદ સામે આબ્જો હતો. બેઇજિંગ અને હાઇલામાબાદ તેમના સંબંધોનો ઇસ્તફાદી અને સદાબહાર મિત્રતા ગણાવે છે અને એવી ચિંતા ઉભી થઈ હતી કે બો પાકિસ્તાન માટે ભારત સંધિ નહીં જળ કરાવે તો ચીન ભારત માટે બ્રહ્મપુરામાં પાણી ભરતકાવી શકે છે. હવે આ બંધ ભૂતસ્ત્રાશ્રીય રીતે ભારત માટે ચિંતા સર્જી રહ્યો છે. 'સાઉથ યાદના મોર્નિંગ પોસ્ટ' (SCMP) ના અહેવાલ મુજબ, સરકારી માલિકીના 'યાદના જીઓલોજિકલ સર્વે'ની દખરેષ હેઠળ 'સેડિમેન્ટરી જીઓલોજી એન્ડ ટેકયન જીઓલોજી' જર્નલમાં મેડ્ડિન ભાષામાં પ્રકાશિત થયેલા એક સંશોધન પત્રને ટાંકીને સંશોધકોએ જણાવ્યું છે કે, તિબેટમાં જે નદી 'ચારલંગ ટ્સાંગપો' તરીકેના અજાણપાય છે (જે ભારતમાં બ્રહ્મપુરા છે) તેના પર બંધાતા મેડોંગ ડેમ સાધટની બરાબરતકાવી નીચે એક સક્રિય 'પાઇરેન ફોલ્ટ' હોવાનું જણાયું છે. 'સેંગ્દુ ફોલ્ટ' હોવાનું વર્સિટી ઓફ ટેકનોલોજી, 'સિવિલ-મિલિટરી ઇન્જિનેયરિંગ સેન્ટર ઓફ ધ યાદના

જીઓલોજિકલ સર્વે' અને 'મિડલ ચારલંગ ઝાંગબો રિવર નેચરલ રિસોર્સિસ ઓબ્ઝર્વેશન એન્ડ રિસર્ચ સ્ટેશન' ના ભૂતટ્કાશ્રીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલા આ અભ્યાસમાં ચેતવણી આપવામાં આવી છે કે આ ફોટ લાઇન આ મેગા-ડેમની માળખાકીય સ્થિતિને ગંભીર નુકસાન પહોંચાડી શકે છે.

મેડોગ હાઇડ્રોપાવર ટ્રેશન
એ તિબેટની મેડોગ કાઉન્ટીમાં
ચારલંગ ત્સાંગપો નદી (મારતમાં
અઘપુપુરા) પર આયોજિત
60,000 મેગાવોટનો ‘રન-
ઓફ-ધ-રિવર’ હાઇડ્રોઇલેક્ટ્રિક
પ્રોજેક્ટ છે. પશ્ચિમ તિબેટમાં
અંગતી ગ્લેશિયરમાંથી
નીકળતી ચારલંગ ત્સાંગપો
નદી ચીનના નિયંત્રણ હેઠળના
તિબેટ વિસ્તારમાં 1,625
કિમીની મુસાફરી કરે છે અને
‘નામચા ખારવા’ શિખર નજીક
મોટી વળાંક લઈને ભારતમાં
પ્રવેશે છે. ત્યારબાદ, અઘપુપુરા
તરીકે તે ભારતમાં 918 કિમી
અને બાંગ્લાદેશમાં બીજી 337
કિમી વહે છે, જ્યાં તેને ‘જમુના’
કહેવામાં આવે છે. તેને અંતે તે
બંગાળની ખાડીમાં ભળી જાય

છે. 1 ટ્રિલિયન યુઆન (આશરે \$137 બિલિયન) થી વધુના અંદાજિત ખર્ચ સાથે, આ પ્રોજેક્ટ વિશ્વની સૌથી મોટી હાઇડ્રોપાવર સુવિધા બનવા જઈ રહ્યો છે, જે વાર્ષિક આશરે 300 બિલિયન કિલોવોટ-અવર વીજળી ઉત્પન્ન કરશે, જે થી ગોર્જુસ ડેમ (Three Gorges Dam) ના ઉત્પાદન કરતાં લગભગ ત્રણ ગણુ છે. ચીન દ્વારા ડિસેમ્બર 2024 માં આ પ્રોજેક્ટને મંજૂરી આપવામાં આવેલી હતી, જુલાઈ 2025 માં તેનું નિર્માણ શરૂ થયું હતું અને 2033 સુધીમાં તેનું વ્યાવસાયિક સંચાલન શરૂ કરવાનું લક્ષ્ય છે. પરંતુ જો ચીની સરકાર સંપંદી સંશોધકોનો આ માનીએ તો, આ વિશાળ ડેમ એક રીતે ભૂસ્તરશાસ્ત્રીય ટાઈમ બોમ્બ જેવો છે. યાદની યાદ ભૂસ્તરશાસ્ત્રીઓએ તારણ કાઢ્યું છે કે વિશ્વના આ સૌથી મોટા જળવિદ્યુત પ્રોજેક્ટની ખરાબ નીચે આવેલી એક સક્રિય ફોલ્ટ લાઇન છે, જે તિબેટની આશરવાંગ ટ્સાંગપો (બ્રહ્મપુત્રા) નદી પર દેમ હાલમાં બની રહી મેગા-ડેમ માટે જોખમ ઊભું કરી રહી છે. વૈજ્ઞાનિકોએ જણાવ્યું

દુધ કે પૂર્વીય હિમાલય ક્ષેત્રમાં
 પૃથ્વીના પોપડામાં રહેલી આ
 તિરાડ, આ વિશાળ હાઇડ્રોપાવર
 પ્રોજેક્ટના માળખાકીય સુરક્ષાને
 નોંધપાત્ર રીતે અસર કરશે.
 સરકારી યાદના જીઓલોજિકલ
 સર્વેની દેખરેખ હેઠળ યાદની
 ભાષાના જર્નલ 'સોડિયમ્-
 જીઓલોજી એન્ડ ટેથાના
 જીઓલોજી'માં ગયા મહિને
 પ્રકાશિત થયેલા એક સંશોધન
 પત્રમાં, વૈજ્ઞાનિકોની ટીમે
 ઘજવેરોને ભૂસ્ખન અને પહાડો
 તૂટી પડવાના જોખમને ઘટાડવા
 માટે ઢોળાવની સ્થિતિ મજબૂત
 કરવા અને પ્રોટેક્શન લોલ
 બનાવવાનું સૂચન કર્યું છે. ચીની
 સરકાર હવે આ નિષ્ણાઓની
 ભલામણો પર અમલ કરે છે.
 કે નહીં તે જોવાનું રહે છે. આ
 બંધની કોઇ પણ દુર્ઘટના ચીનને
 પોતાને તો નુકસાન કરી જ શકે
 છે તેથી તે કંઈ કરશે તો ખરું
 જ, પરંતુ ભારત તરફે થનારા
 નુકસાનની સંભાવનાઓ બાબતે
 તે બેદરકાર પણ રહી શકે છે,
 આથી જ ભારતે આંતરરાષ્ટ્રીય
 સ્તરે અવાજ ઉઠાવેને પણ
 રીતને તેની જવાબદારી પ્રત્યે
 સમાન કવું જરૂરી છે.

**સંસ્કાર તો આપણે ઘરે પણ આપી શકીએ,
શાળામાંથી તો બધી આશા ન રાખીએ**

નવું શૈક્ષણિક સત્ર શરૂ થઈ ગયું છે. પ્રાથમિકમાં પ્રવેશ માટે બાળકનાં માતા-પિતા જબરી ગુડમથલ અને બેચેતાણા વચ્ચે નિર્ણય લેતા હોય છે. અંગ્રેજી માધ્યમ -ગુજરાતી માધ્યમ સરકારી શાળા- ખાનગી શાળા. જાતજાતનાં કિલ્લેપો એમાં પાર્મિક સમ્પ્રદાય દ્વારા ચલાવાતાં સ્કૂલો જ્યાં અનુયાયીઓ વધુ રૂપિયા આપીને બાળકોને ભણવ મૂકે છે એ દલીલ કરે છે કે બાળકમાં સંસ્કાર પણ આવે.

છે. ખરેખર તો આપણી સંસ્કારક અને ટેવનો ભેદ સમજવાની વૈજ્ઞાનિક જરૂર છે. જે બાબત પ્રત્યપૂર્વકની શીલપાઠવાચનામાં આવે છે તે પૂર્વકની છે. બાળક એ ગમે કે ના ગમે કંઈક જુદી દિશામાં હોય અને એ વર્તન જુદી દિશામાં હોય તે વાગે બની શકે છે. ટેવ મોટે ભાગે બાળ વર્તન છે, જે જોઈ શકાય છે. ઔપચારિક છે. જ્યારે સંસ્કાર એ અનાયાસે વર્તનમાં પ્રગટે છે, જેમાં એક માનવકલ્યાણનો વિચાર હોય છે તેમાં સદ્ગુણ હોય છે. બાળજીવન

સારી ટેવો શીખે અને આ ટેવો જ લાંબાબા ગણે તેના સહજ સંસ્કાર અને પછા બાળકનું સાહજ અને સ્વભાવ તો આપણે સામાજિક પરિપાયાવરણ નક્કી કરે છે અને તેમાં મોટો ભાગ ઘર પરિવારનો છે. આપણ સ્ત્રીએ તો ધરનાં વડીલો કહીએ તો, શું કાંઈ વર્તે છે, શું કાંઈ વર્તે છે, શું કાંઈ વર્તે છે તે જોતાં જોતાં બાળકના વ્યવહાર છે. આપણે એવું માનીએ છીએ કે બાળકને તો જેવું શીખવાડીએ છીએ તે શીખે તો તે ભૂલભરેલું અને અર્થ સત્ય છે. બાળક સત્ય

મોતો ફાળો આપે છે. જાણ્યે-અજાણ્યે બાળક રોલ મોડલ નક્કી કરે છે. તેને તેને તોફાની મિત્ર મોકલવાનો લાગે છે. તે તેની સિસાટોને બાળકના સ્ટાઈલથી મોહિત છે. બાળકને મિત્ર નહિ તો મિત્રનાં મામા બાપ બાળકના મનમાં મોકોલ બને છે. પાટીવાળા , એક મોકોલ પર કામ પાતી જાય એવો વટ રાખનારા બાપાબાળકના મનમાં ક્યાં ક્યાંથી મુદ્દા આવે છે એટલેવું તે મૂલ શાળામાં જ બધું શીખીપરે ... સ્કૂલ જ તેને સંસ્કારી બાળકનાવરો એ વાત ભૂલી જજો અંકે આ વેકેશનમાં તે જ્યારે ઘરે હોય. આ આપણી સાથે હોય ત્યારે આપણે જ સાદું વર્તન કરવું, જેથી તેનામાં આપણા સંસ્કાર પડે. ઘરમાં સ્ત્રીઓને સન્માન આપી, સફાઈ કામદારો અને કામ કરનારા સાથે આદરથી વર્તો. સામાન્ય વાતચીતમાં નફરત અને હિંસાને વ્યાજબી ના ઠેરવો. બીજી આ બધી વાતો લાગોચલો અંકલ ને શ્લોક સંભળાવો હાથ ધોયા વગર જમવા ન બેસો .રમીને આવો તો હાથ પગ ધોવો આ બધી ટેવ છે જે આયાસપૂર્ણ બાળકને શીખવી શકાય એ પૂર્ણ શ્રમનું ગૌરવ ..માનવ મૂલ્યોનો આદર ..સમાનતા અને નિર્ણયની સ્વતંત્રતા જેવા સદ્ગુણો તો આપણા વર્તનમાં હશે તો બાળકના વર્તનમાં આવશે.....કહેવાતું છે ને નાકુવામાં હોય તો હવાડામાં આવેબધું સ્કૂલમાંથી નહીં આવે, થોડું ઘર પરિવારમાંથી આપવાનું રાખોસંસ્કારી રહો તો સંસ્કાર આપીઆપ આવશે.

- આ લેખમાં પ્રગટ થયેલા વિચારો લેખકના પોતાના છે.

શિક્ષણ-સંસ્કાર

કાર્તિકેય ભટ્ટ

શિક્ષક દરેક વિદ્યાર્થીને વ્યક્તિગત
ભણાવતો નથી તો તેની વ્યક્તિગત
આબતોનું ધ્યાન ક્યાંથી રાખે?

જગતના નિરીક્ષણમાંથી અનાયાસે જ સારાનરસાનો ભેદ સમજવા માટે છે. તે સંસ્કાર છે. તેને સૂચિત ના કરો તો પણ તે મુજબ વર્તે છે. શક્ય છે કે કેવે લાંબા ગાળે સંસ્કારમાં પરિવર્તિત થાય અને સંસ્કાર મુજબ વર્તનની માણસને તેવે પગે એટલે ભેદ દૂડા ગાળાનો અને આયાસ, અનાયાસનો છે પણ શરૂઆતના તબક્કે અને શીખવાડાની પદ્ધતિના સંદર્ભે તો તેવી અને સંસ્કાર જુદા જ છે. હવે મુદ્દો એ છે કે સંસ્કાર આપવાનું કામ સ્કૂલનું જ છે? જો સંસ્કારમાં માત્ર શાળામાંથી જ મળે? ના, કદાચ સારી સ્લેખાંથી બાળ

આપણને જોતું હોય છે. આપણાં વાણી વર્તનને જોતું હોય છે. ધ્યાન રાખતું હોય છે. આપણે બાળકોને મહેલે કંઠીએ કે સાંચું બોલવું, ચોરી ના કરવી, નફરત અને ગુસ્સો સાસરા નેત્રે વેરે પણ જો આપણે જાની હાજરીમાં અન્ય સાથેની વાતમાં જુદું બોલતાં હોઈએ, વારે ગુસ્સો કરતા હોઈએ, ચોરી તો ઉગલે ને પગલે હોય, નફરત અને હિસ્સાનું પ્રમોશન હોય તો બાળક આ નહીં કંઈવારે વાતો જ ગ્રહણ કરશે. કારણ તે આપણાં, વડીલોના વર્તનમાં તેજો જોઈ છે. આજના સમયમાં સંગત, પ્રિયતા બાળકના ઘટસ્થતિ

રુક જા રાત ઠહર જા રે ચંદા...!

પ્રેમમાં પડેલાં પંખીડાં પણ
ક્યારેક તો comedy show
કરતા હોય તેવા...! હાથમાં તણી
મહેડી લાગી હોય, કાંકણ-ચૂંક
હાથમાંથી હજી ઊતરી ના હોય,
એવી રાતે ચાંદ જોઈને ગેલમાં
આવી જાય. રાત અને ચાંડાં
જાણે એમના ફૂવાળના સાળાની
(ફાઇરની) મિલકત હોય એમ,
ગિંચા હાથ કરીને કાકલુદી કરે,
‘ રુક જા રાત ઠહર જા રે ચંદા,
ભીતે ના મિલનકી બેલા...!
એમના કપાળમાં કાંદા કોરું...!
લતાદીદીના કંઠમાંથી નીતરેલું
ગીત સાંભળે એટલે, ‘રોમેન્ટિક’
વલહેરગીતી આવી જાય..! એ
તો સુરજ છે કે, કુદરત આવી પુકારે
સાંભળતો નથી, બાકી સીધા
સાદાની તો પથારી કરી જાય,
રાત અને ચાંદ બંને ‘ફીટ’ થઈ
ગયા તો ગુરજ પણ એટાઈ
સુરજ..! ગાયકોં એવું
ગીતરકામ થયું છે કે, એનો
આવાજ પડે એટલે, સૂકા
બાવળમાં પણ ફૂંપ ફૂટવા
મારું..! લોકોનાં
જુનાં ખરજવાં પણ ઉભરાઈ
મારું..! જુના ફૂટેજ હાથમાં
આવી ગયો હોય, એ કાનમાં
ઘંટડી રણકતી થઈ જાય..!
જુનાં ગીતોની એવી પોને
કમાલ છે દાદુ...! એવા
ગીતકારોના ગીતો થઈને
‘સેલ્યુટ’ કરવી પડે
ખોસ...! એ લોકોએ એવા
એવા ગીત કાઢેલાં કે, વાંદરીપાના
જેવા..! જ્યાં ફીટ કરવું હોય
ત્યાં ફીટ થઈ જાય. આશિકો તો ક્રીક,
ખખરેલાં પણ ગળણ કાઢેતાં
યઈદી પડેલાં કે, ‘યાઆહુ...યાહે
યઈદી મુજે જંગલી કહે...!’ ખખરા
થઈ

હાથ બાસે..!
 આ બધામાં ચમનિયો થોડો
 નોપીનો..! એને એકદમ લાગી થોડો
 ત્યારે પોતાના શરીર માટે આ ગીત
 લલકારે કે, ‘ રૂક જા રાત ઠંડક
 રહેને ચંદા..! જોરથી લાગી હોય
 આજુબાજુ ભૂમિદાન કરવાના
 જાજ્યા દેખાતી ના હોય ત્યારે
 બિચારો બેબાકળો બની જાય કે
 ‘જાઉં કદાં બતાવે દિલ, દુનિયા
 બરી હૈ સંગાઈલ..! કથળત
 હાથ જોઈને આપણે ગૂંચવાઈ
 જઈએ કે, આ બરમુડો કથકઈ
 કરવાનો કે શું..? માણસની ગમે
 એવી ઊંચી પદ પ્રતિષ્ઠા હોય
 પણ ફુટરતી રેષ્ટા આગળ પામત
 માનવી લાયકાર બની જાય. એને
 એકદમ ‘લાગી’ હોય એજ
 એ સમજાય. વળી લાગે ત્યારે
 ઉંકલ લાવવા જાતે જ જવું પડે
 પ્રોક્ષી પણ નહિ ચાલે..! કલ્પન
 કરે કે, જેને એકદમ લાગી હોય
 વોશરૂમનું સેનામું જડતું ના હોય
 અને જડતું હોય તો અંદર કોઈ
 પહેલેલી જ ભરાઈને કાર્યક્રમ
 સંપન્ન કરતો હોય ત્યારે જાતકર્ન
 સંધી થતો હશે? બોટરોયનું
 માફક થોડી-થોડી વારે ચેક કંઈ
 કરવું પડે, કે મામલો કાબૂ બહાર
 તો ગયો નથી ને..? વિદેશમાં ભલે
 બનું સરસ હોય, પણ ફરવા ગયા
 તો એ એકદમ ‘લાગે’ તો ભારે
 માથાકૂટ..! આપણા પૈસા-ભાષા
 અને બુદ્ધિ તો કામ આવે જ નહિ
 પણ ટચલી આંગળી કાઢી બતાવે
 તો પણ કોઈ નહિ સમજે..! પાણી
 બહાર જમીન ઉપર ડેકાઈલે
 માછલી જેવી હાલત થઈ જાય..

પાઈટિયા લાઈન ધોરી છોડવા માંડે.
માઈફલ જેકશનની માફક મુન-
નોરીયક લેવાના હોય એવી ચાલમાં
રીધેમ આવી જાય!.. આપણે
ત્યાં તો સખ ભૂમિ ગોપાલકી!..
સામેથી નિમન્ત્રણ આપતી હોય
છે, ‘આ જા આ જાં મું પું ધ્યન-
તો રેતેરા...’ ગમે ત્યાં કાર્કમ સંપન્ન
કરી લેવાય. કુદરતી ચેષ્ટાનો
નિયમ છે કે, એમાં બળજબરી
નાહિ રોકાય..! રોકે તો પણ ક્યાં
સુધી રોકે યાર..? એમાં expiry
date જેવું તો કંઈ આપે નહિ..! એ
તો જેને વીતે એને જ સમજાય કે
delay કેટલું ‘ડિજેર’ હોય! આ
ગીતના માધ્યમ દ્વારા આજે એ જ
પાત્ર વાત કરવા આચ્છું છે કે, આશિકો
માટે ભલે આ પ્રેમ-ગીત હોય,
પણ જેને એકદમ ‘લાગી’ હોય,
એકદમનાં કોઈ સરસંધાન મળતાં ના
હોય, ત્યારે આ ગીત દ્વારા જાતકાં
અકળામણને ટાળવાની ‘ટાંઢક’
લેવેલી હોય. અટક્યું તો અટક્યું
નાહિ તો પછી ‘અયથ્યાઆઆ.....
ભીનું ભીનું ભીનું..!’ જે થાય તે પંજેલી
લેવાનું..! આ એક વિકટ સમસ્યા
તો છે. જેના ‘સોલ્યુશન’ માટે યંત્રણી
આટણે આ મુદ્દે ઉઠાવવો જોઈએ.
નેતાઓને પણ આપણા જેવી
‘પણગતી’ તો હશે જ ને..? આ
પણ એક કુદરતી કડર છે. આ મુદ્દે
પણ ‘પ્રજા-વત્સલ’ નિર્ણયો લેવા
જોઈએ અને પ્રજાને મુસીબતમાંથી
મોક્ષ આપવો જોઈએ. યાદ
આવતું હોય તો, ટી.વી.માં ઘણી
જાણહેરાત આવે છે કે, મુસાફર
કરતા હોય ત્યારે ઘડીકે બેસવા

માટે, રડીમઈડ 'કોલેડિંગ સ્ટુડેન્ટ' બન્યો છે. કોઈને 'લાગી' હોય તો તત્કાળ રાહત મળે તેવા હેન્ડી-કોલેડિંગનો વોશરૂમ પણ બનાવવામાં આવ્યો છે. 'શૌચાલય-વાન' પણ રખાય. જેથી એકદમ 'લાગી' હોય અને અમુક નંબર લગાવો એટલે તત્કાળ આવી જાય. શું કહો છો ત્યમનિયા..? જાતકને પરમ શાંતિ મળી જાય, બીજું શું . . . ?

નાહિ કહેવાય, નાહિ સહેવાય.
નાહિ કોઈને પુછાય કે મને કોઈથી મારગ બતાવો...! વિદેશમાં ફરવામારેક થયો એક ખતરનાકાગેલી એવી સખત
અનુભવ ત્યારે. એવી સખત
લાગેલી કે, આજુબાજુ શોધેલું
‘વોશરૂમ’ નહિ મળે ને મારા
ઉપર કોઈએ મૂઠ મારી હોય એવી
શરીરમાં બેચેની આવી ગયેલી.
સરકેલે મને પણ ચીહાળા પારે કે,
જદી ઉકેલ લાવો...જદી ઉકેલ
લાવો...! પીડા એવી થવા માંડી

ગીત ગાતો રહ્યો કે, ‘મારી લાજ
તત્તમારા હાથે હરિ સંભાળજો રે..!
અટક્યું તો ઠીક, નહીં તો હોનીકો
કૌન ટાલ શકતા હૈ આબા! પણ
એક વાત શીખવાની મળી કે,
દેશમાં ‘લાગે’ તો અનેક ઉપાય
મળે, બાકી વિદેશ જાએ તો,
સાથે એકાદ ‘ડાયપર’ પણ લેતા
જવાનું..!

ગામડે ફરવા જાઓ તો
કોઈ ઝંઝટ જ નહિ. સબ ભૂમિ
ગોપાલકી..! ઘરે ભલે ત્રણ લાખનું
આથરૂમ વાપરતા હોઈએ, પણ
ગામડાંમાં લોકો કરોડ-કરોડના
વોશરૂમ વાપરે. ગામડાંમાં એક
વીંધાની જેમનીનો ભાવ કરોડ
રૂપિયા જેટલો હોય..! જ્યાં પણ
ભૂમિદાન કરવાની ઈચ્છા થાય
ત્યાં કરી શકો..!

લાસ્ટ બોલ
 બસ સ્ટેન્ડ ઉપર ફાંફા મારતા
 એક ભ'ઈને રોકીને પૂછ્યું,
 'એસક્યૂમ મી...! અહીં
 આબુઆબુ કોઈ વોશરૂમ ખરું?
 પેલો કહે, 'ક્યારથી શોધો છો?..
 મહું દશેક મિનીટ યદ્ય હશે...!
 મને કહે, 'કલાકથી તો હું
 શોધું છું, ને તમને દશ મીનીટમાં
 ઉકેલ બોઈએ?

આપણે રહ્યા સુરતી, ડોપોની
પૂછપરછ બારી ઉપર જઈને
પૂછ્યું કે, ‘સર...! વોશરુમ ક્યાં
આવ્યું..?’
મને કહે, ‘ભાતે વરસાદના
કારણે એ રૂટની બસ બંધ
કરવામાં આવી છે ભાઈ...!
તારા કપાળમાં કાંદા ફોડું...!’
- આ લેખમાં પ્રગટ થયેલા વિચારો લેખિકા પોતાના છે.

 ચર્ચાપત્ર
charchapatra@gujaratmitra.in

આવા કાયા રસ્તા શું કામના?

એક જ દિવસમાં ચાર ઈયાર
વરસાદે સુરતના રસ્તાઓ
હેબાલ કરી મૂક્યા. છેકેકેબાણ
રસ્તા ભેંસી ગયા. ખાડા પડ્યા.
ચાર ચક્રિય વાહન અને ટ્રક
સુધ્ધાં રસ્તો ભેંસી જતાં ફસાઈ
ગઈ! આ સ્માર્ટસીટીના
હાલ? હજુ તો પ્રથમ રાઉન્ડ
વરસાદનો શરૂ થયો છે! દર
વર્ષે લગભગ આ જ પરિસ્થિતિ
વર્ષાઋતુ દરમિયાન ઉપસ્થિત
થાય છે. શું કોઈ ઉપાય જ
નથી? જરાક વધારે વરસાદ
આવે એટલે ગરનાળામાંથી
પસાર થવું પણ ભારે પડી જાય!
પ્રજા પુલ્લી ગટરમાં ગરક થતાં
બચી જાય! ગટર ક્યાં છે અને
પુલ્લી છે કે બંધ એ ખબર જ
ન પડે? આવા કાચા રસ્તા કેમ
બંધાય છે? શું એમાં વપરાતું
મટીરીયલ ખરાબર ન હશે?
રસ્તો બનાવનાર ઈજ્જારદારને
જવાબદાર ન ગણી શકાય
બધું લોલમલોલ જ ચાલે છે?
તંત્રે જવાબદારીપૂર્વક બધી જ
તપાસ કરવી જોઈએ, દર વર્ષે
રસ્તા પૂરી જાય, બેસી જાય,
ભૂવા પડે એ ક્યાંનો ન્યાય
સુરતની પ્રજા સહનશીલ છે
એટલે બધું સહન કરે! સમય
જતાં પ્રજા ભૂલી પણ જાય
કે કેટલી મુશ્કેલી વરસાદમાં
વેઢેલી!

સુરત - નેહા શાહ

**ગામની દીકરીઓનું
સ્નેહમિલન... એક
સામાજિક ક્રાંતિ**

આજકાલ ગુજરાતમાં ધણા શહેરોમાં દીકરીઓના સ્નેહમિલનની શરૂઆત થઈ રહી છે. સાસરે ગયેલી દીકરીઓએ ગામમાં કે શહેરોમાં એક દિવસ ભેગી થાય છે અને મળે છે. અલક-મલકની વાતો કરે છે. રાસ, ગરબા, ગીતો, અંતાકીરી, નૃત્ય રમતો રમી પુશીઓથી છલકાઈ છે. અને સ્નેહમિલન છાંં આરોગ્ય અને સામાજિક જાગૃતિની વાતો થાય છે. એકબીજાનો પરિચય ગાંઠ બને, નવું જાણે, સંપર્ક વધે, શિક્ષણ જાગૃતિને સંગઠન અને સંસ્કારની થીમ પર કાર્યક્રમ ગોઠવાય છે સંતાનોના સગપણના મોટા બિઝનેસ અને પુશી વેચાય છે. આજકાલ સુરતમાં પણ આવો ટ્રેન્ડ ચાલ્યો છે. આ સામાજિક મેળાવામાં જવું એ જીવનની પાઠશાળામાં જવા જેવું છે. ધંધો વ્યવસાય અને ગુલ ઉદ્યોગ કરતી બહેનોને વધુ સપોર્ટ કરણ મળશે. આ સ્ત્રી સશક્તિકરણ માટેનું નવું માધ્યમ બનશે. તેની પ્રગતિ થશે. એ ઊંચી ઉડાન ભરશે. બદલાતા સમય

સાથેની તાલમેલ ટૂંક અંક
સામાજિક ક્રાંતિ લાવશે. નવો
વિચાર નું ડેન્ડે અને સામાજિક
એકતા વધશે.ગામની દરેક
પરિવારને બહેનો ભેગી થઈ
સંભારણા ધરે લઈ જશે આ
સ્નેહ મિલનમાં જ્યારે દીકરી
ઘરની દિવાદાંડી છે ત્યારે
પોતાનું ગામ શાળા, શિક્ષકો,
મિત્રો, અને ગામની બણેલી
દીકરી નું સન્માન થાય અને
બાળપણ નો પ્રેમ સાથે ની
સખી સંગાથે ખુશીથી ઝુમશે.
આમ સામાજિક જાગૃતિની
એક જ્યોત પ્રગટ થશે.

સુરત - પ્રેક્ષક યોગેન્દ્ર પટેલ

**ખાડા મુક્ત રસ્તા:
ભારત ક્યારે બનશે
અકસ્માતમુક્ત?**

યોમાસાની શરૂઆત થતો જ દર વર્ષે આપણા દેશના કરોડો નાગરિકો માટે એક જ યજ્ઞ પ્રશ્ન સામે આવીને ઊભો રહે છે કે “રસ્તામાં ખાડા છે કે ખાડા નથી રસ્તો?” ઈજિપ્ટલ ઈન્ડિયા, બુલેટ ટ્રેન અને મેગા સિટીઝના આ યુગમાં પણ આપણે આપણા નાગરિકોને એક યોમાસામાં ટકી શકે તેવા સુરક્ષિત અને ખાડામુક્ત રસ્તા આપી શક્યા નથી, જે ખૂબ જ ખેદજનક બાબત છે. આજે રસ્તા પરના ખાડા માત્ર વાહનોની નુકસાન નથી પહોંચાડતા, પરંતુ તે નિર્દોષ નાગરિકો માટે “જીવલેણ છડકું” સાબિત થઈ રહ્યા છે. દર વર્ષે હજારો લોકો રસ્તાના ખાડાને કારણે થતા અકસ્માતોમાં પોતાનો જીવ ગુમાવે છે અથવા આજીવન અપંગ બની જાય છે. કોઈકનો જીવાનજોષ દીકરો, કોઈકનો ઘરનો કમરો તો વીરલ કે

કોઈ ગર્ભવતી મહિલા આ ખાડાઓનો ભોગ બને ત્યારે તંત્રની નબળી કામગીરી સામે લોહીના આંસુએ રોવાનો વારો આવે છે. સૌથી મોટો સવાલ એ છે કે કરોડો રૂપિયાને દેન્ડરો બહાર પાડવા છતાં અને નાગરિકો પાસેથી મસમોટો 'રોડ ટેક્સ' વસૂલવા છતાં પહેલા જ વરસાદમાં રસ્તા કેમ ધોવાઈ જાય છે? આ પાછળ કોન્ટ્રાક્ટરોની નબળી ગુણવત્તાવાળી સામગ્રી, ભ્રષ્ટાચાર અને તંત્રની દેખરેખનો અભાવ સ્પષ્ટપણે જવાબદાર છે. રસ્તા બચાના ગણતરીના મહિનાઓમાં જ મેટલિંગ ઉખડી જાય છે અને ભુવા પડી જાય છે. એન્જિનિયરિંગ આટલું આધુનિક હોવા છતાં ટેકનોલોજીનો સાચો ઉપયોગ કેમ નથી થતો? ભારત પાસે અર્થમાં 'ખાડામુક્ત' ત્યારે જ બનશે જ્યારે નાગરિકો તરીકે આપણે પણ જાગૃત થઈને માત્ર સોશિયલ મિડિયા પર ફોકોટા મૂકવાને બદલે સક્ષમ એથોરિટી કે એપ દ્વારા લેખિત ફરિયાદો કરવી જોઈએ. જ્યાં સુધી ભ્રષ્ટાચારમુક્ત સિસ્ટમ અને ઈંછાશક્તિ નહીં કેળવાય, ત્યાં સુધી ખડામુક્ત ભારતનું સપનું અધૂરું રહેશે. આશા રાખીએ કે સંબંધિત તંત્ર કુંકભર્ષની નિગ્રામાંથી જાગશે અને નાગરિકોના જીવની કિંમત સમજશે.

**પહેલી નદી જેવી
બદીઓ, સદીપાર**

દેહ વેપાર, નશીલા પદાર્થોનું
સેવન, માનવતસ્કરી, આર્થિક
ઉત્કમણાં, સદા, છેતરપિંડી,
સાહિત્યની નકલખોરી,
વીજળી ચોરી, પશ્ચપવટ્ટાઓ,
ભગવાનના નામે ચોરી વગેરે
આપણા દેશમાં થઈ રહી છે.
માણસ મશીન બનાવતો
થયો... ત્યાં સુધી બધું ભરાબર
લાગ્યુ. પરંતુ હવે એક નવું
પ્રકરણ ઉમેરાયું છે એ... AI
જેમાં... મશીને જ માણસને
બદલી નાખ્યો છે. ખરેખર
ખૂબ જ દુઃખ સાથે કહેવું પડે
છે કે, ક્યાં સુધી આમને આમ
આધુનિકરણ અને વિકાસની
આંધળી દોટમાં ભટકી રહેલો
પારિવારિક જવાબદારીઓથી
ગુગુણ થયેલા સત્તાધારીઓ
જેમુજાતના આ બેજવાબદારો
અને સત્તાભૂખ્યા નેતાઓની
વ્યાખ્યાને સમંતર સમયે
આવનારા સમયમાં જાકારો
આપી શકાય તો જ ખરેખર
મા ભારતીયના અને મહાત્માના
આત્માને પરમ શાંતિ મળશે.
તમને શું લાગે છે. અંતરાત્માને
પૂછશો ખરો?

મુરત - પંકજ શાંતિલાલ મહેતા

અભિનેત્રી કમ
ગાયિકા - દુનદુન
પોતાની પાંચ દાયકાની ફિલ્મી સફરમાં 198 ફિલ્મોમાં અભિનય કરનાર અને જેનું એક ગીત અફસાના શીખરેલી હું આજે પણ લોકપ્રિય છે, એ ગીત ઉપરાંત બીજા પણ 1950ની આસપાસની ફિલ્મોમાં લોકપ્રિય ગીતોની ગાયિકા, દુનદુનનો જન્મ 11/7/1923ના રોજ થયો હતો. જન્મનું નામ ઉમાદેવી ખત્રી, નાનપણમાં માતાપિતા અને માં બાઈના અપમૃત્યુથી અનાથ દુનદુન સગાના સહારે મોટી થઈ પોતાની એક સહેલી સાથે મુંબઈ આવી. મુંબઈ સંગીતકાર નીશાદને ધમકીભર્યાં સૂરે ક્યુ યા તો ફિલ્મોમાં ગીત ગવડાવો નહી તો આપઘાત કરું છું. નીશાદે દુનદુન પાસે ગવડાવેલું અફસાના શીખરેલી હું હીટ થયું. 500 રૂપિયા માસિક પગાર સાથે નિર્માતા કારદાર સાથે કરાર થયા. અપાર લોકપ્રિયતા મળી. અપ્તર કાઝી સાથે લગ્ન થયા. નવી, વધુ સુરીલી ગાયિકાઓના આગમન સાથે દુનદુનને કામ મળતું બંધ થતા નીશાદે અભિનયનો પ્રસ્તાવ મુકતા દિલીપકુમારના એકતરફી પ્રેમેમમાં પહેલી દુનદુને સ્વીકારી લીધો. મેદસ્વી શરીર, અનુરૂપ પાત્રચિત્રણ અને કોમેડીના ટાઈટિંગે દુનદુનને કામ, નામ અને દામ અપાયા. બધાને હસાવનાર બોલિવૂડની પહેલી કોમેડિયન દુનદુનનું અવસાન 24/11/2003ના રોજ 80 વર્ષની ઉંમરે થયું હતું.

સુરેન્દ્ર દલાલ